

Fredagen 4 juni

Utkommer fredagar 1999 25:e årg.

Första maj igen

Några efterkloka tankar

Låt det från början vara sagt: jag är svag för syndikalister. Min far var en sån och jag själv en gång medlem i Lunds syndikalistiska studentklubb. Så jag har reagerat på vissa inlägg i den diskussion som uppstått efteråt. Men som gammal förstamajaktivist har jag synpunkter även på andra inslag i firandet. Sammanfattningsvis tycker jag att Lundavänsterns första maj med enkla medel kunde ha blivit ännu bättre än den blev, om än mitt besserwisrande ska blandas med lite självkritik.

Fast ur ett större perspektiv bör en kommentar börja på ett annat håll.

Prognosen slog in

En forskare framhöll nyligen att utan medietäckningen skulle förstamajfirandet ha dött för åratal sedan. Det gäller många företeelser och han har säkert rätt ifråga om första maj. Faktum är att seden här i Sverige var på väg ut redan på 1960-talet. Men så kom vänstervågen. Vänstergrupperna, inklusive vpk, bröt sej snart ut och organiserade egna, framgångsrika demonstrationer, men stämningen smittade av sej på socialdemokraternas tåg som fick ett uppsving.

Trots att vänsterns tåg på många håll är större tillmäts de mindre vikt och får mindre medial uppmärksamhet. Den allmänna bilden för vårt parti tyder på en stagnation jämfört med förra året, även om tycks ha förekommit en "Schyman-effekt" i Stockholm. Fast tidningarnas förhandstips om allmänt sjunkande deltagande var riktigt – vad socialdemokraterna beträffar. Det var ju bara deras demonstrationer som skribenterna hade i tankarna.

(S)kandal

Sydsvenskan punktbevakade socialdemokraternas förstamajfirande i Kävlinge och beskärnade sej över den dåliga uppslutningen, drygt tvåhundra personer. Men vad ska man då säga om att partiet (och

LO-sektionen) inte samlar fler i det många gånger större Lund, en kraftig minskning från fjorårets

i Lund. Nu blir det kanske så att de slutar med sina demonstrationer. Det är trots allt ett bättre alternativ



bottensiffra 300?

Jo, man bör säga att det är en skandal och att det vittnar om en allvarlig organisatorisk kris. Men också att uppslutningen säkert hade varit större med lite mer glöd i förberedelserna. I den lokala s-ledningen kritiserar man särskilt facketts bristande engagemang.

Detta är ju socialdemokraternas problem men inget att glädja sej åt för vänstern. Vi behöver ett välfungerande s-parti med självförtroende som samarbetspartner

än att deltagarantalet sjunker ner mot hundra.

Föryngring

Också vänsterns lokala demonstration hade tappat deltagare. Jag tänker på medelåldringar som valde soffan eller fritidshuset framför gatan och parken.

Men i vårt fall kompenseras bortfallet mer än väl av alla nya ungdomar. Det är helt klart att vänsterns demonstrationer har föryngrats starkt på bara några år.

Om jag inte allmänt tvivlade på vänsterungdomen skulle jag glädjas ännu mer åt detta. Men det är bara att konstatera och acceptera.

Lund ingår (som vanligt) i ett mönster. Motsvarande föryngring sker på andra håll. Dessutom får vi en internationalisering av förstamajfirandet, med starkare inslag av invandrargrupper. Den tendensen har länge synts ute i Västeuropas storstäder, och minns även årets VB-rapport från Helsingborg.

Både ungdomarna och invandradrama öppnar för en viss politisk yvighet, med banderoller, slagord och tal som inte är helt rumsrena. Fenomenet är inte nytt. Sjuttitalsvänstern bildade i början, innan den öppnade eget, en småstökig svans på de socialdemokratiska demonstrationstågen. Vid ett famöst tillfälle utestängdes den från Malmö Folkets park.

Mer avspänt i dag

Liksom den gången antar vänsterradikalismen olika organisatoriska former. En skillnad mot då är dagens relativt starka anarkosyndikalistiska inslag. En annan att nutidens ungdomar, i postmodernistisk anda, inte tar detta med organisationer så högtidligt. De går in och ur, och förhållandet mellan olika vänstergrupper är i regel avspänt. Detta är en allmänt god sak, även om det nog till stor del beror på teoretisk omedvetenhet.

Det är en styrka för vänsterpartiet att ha med ungdomarna på första maj, och det vore en svaghet om även de öppnade eget. Är de med får man räkna med både överslag och tom retorik av Kalle Larssons slag, det är sånt som går hem.

Men det det finns sätt att mildra det yttre intrycket. Ett beprövat är att låta medarrangörerna tala under samlingen. Där finns i regel inga journalister och få stadgade medborgare. Det var enligt uppgift meningen att så skulle

forts på sid 4

Det politiska språket

Som bekant finns det hos allt fler människor en misstro mot politiken och dess former av offentligt politiskt samtal. -Det är barakäbbel, säger många, folk tar heder och ära av varandra, det blir ingen verklig diskussion, det är bara en fråga om att skrika högst.

De som yrkesmässigt sysslar med opinionsbildning har i detta läge naturligtvis ett särskilt ansvar: olikheter i uppfattning ska inte behöva betyda grova personliga tillmälen. Nog har delar av kampanjen mot Göran Persson tangerat gränserna.

Men det finns också de som tydligt går över gränsen. Vi vill fästa läsarnas uppmärksamhet på Sydsvenskans huvudledare onsdagen den 26 maj betitlad "Nyttiga idioter och andra" och uppmanar till läsning. Ledaren är osignerad men med tanke på dess ordval, råhet i stil och brist på vilja att lyssna kan man utgå från att den är skriven av tidningens politiske chefredaktör Per T. Ohlsson.

Ledaren behandlar den demonstration som i pingsten hölls i Stockholm där företrädare för ett flertal organisationer, med riksdagsmän från tre partier, protesterade mot Natos bombningar av Jugoslavien och krävde att den svenska regeringen stämde in i protesterna i stället för att godta bombningarna. En av de medverkande var den socialdemokratiske riksdagsmannen Bengt Silfverstrand.

Vi har inget ihop med Silfverstrand och det är fritt fram att polemisera mot honom och andra som ställt sig bakom demonstrationen och t.ex. i stället hävda att bombningarna är moraliskt och politiskt berättigade. Detta gör inte Ohlsson. I stället får han ut i okvädsord. Vi får höra om Silfverstrands "medlemskap i riksdagens begåvningsreserv". Vidare lyfter han fram en rättssak i Helsingborgs tingsrätt från 1977 där Silfverstrand fälldes för förtal av borgerliga kommunalpolitiker i Höganäs. Detta kopplar nu Ohlsson fantastiskt nog till bombningarna med: "Nu har Silfverstrand större vilt i sikte: Nato." Han avslutar sin ledare med använda några ord som har kommit att bli en speciell favorit i högerkretsar: "Lenin, den sovjetiska terrorstatens grundare, betecknade föraktfullt sina demokratiska apologeter som 'nyttiga idioter'." Till den kategorin hör inte Bengt Silfverstrand. Ingen skulle komma på tanken att beskriva honom som nyttig."

Är detta ett rimligt sätt att föra politisk debatt? Karl Gerhard, revymakaren och vänstermannen, kallade en gång Sydsvenskan för "den skånska häst- och industri-

Veckans tågspalt

6,9

miljarder kan Citytunneln komma att kosta enligt den aktuella kalkylen. Den debattartikel som Karin Svensson Smith (v) skrev om att söka billigare lösningar via Malmö-Limhamns järnväg har en litet tuggift väckt intresse även på experthåll.

Vänsterpartisterna i Malmö är inte förtjusta i tanken men i järnvägs-



frågor har de haft en olycklig förmåga att se problemen i ett större sammanhang utan fångats av inskränkta lokalopinioner.

50

kr kostar en snaps i bistron på X2000-tågen. Det är inte billigt men i nivå med vad de flesta landfasta krogar tar. Och starkspritsförsäljning på svenska tågsträckor (bortsett från utländska sovvagnskonduktörers smyghandel) är en rätt ny företeelse. Längre fanns bara lättvin som starkast, och under mellankrigstiden fanns det uppsvenska kommuner där inget alkoholförsäljning alls fick förekomma medan tåget fanns på deras territorium.

92

tåg om dagen
e r b j u d s
m å n d a g

adelns stall- och husorgan". Vad han ville säga var väl att det stod en pust av överklassråhet och staldoft över den gamle majorens tidning. Men det har hänt en del sen dess och Sydsvenskan när i dag mycket bredare befolkningsskikt än tidigare. Idiotförklaringar av politiska motståndare är fattigdomsbevis.

Det skulle lända Per T. Ohlsson till heder om han bad om ursäkt för sin förlöpnig.

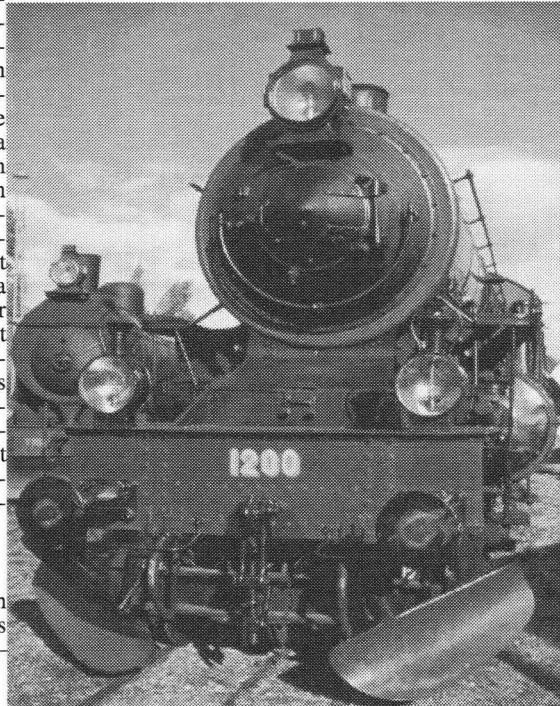
fredag lokalresenären mellan Lund och Malmö efter tidtabellsskiftet i juni. Det är verkligen inte illa och sannolikt *all time high*. Då inräknas cirka 20 Kustpilen som är något dyrare än pågatågen men åtskilligt bekvämare. Är man snabb i vändningarna hinner man t.o.m. köpa en öl eller en kopp kaffe ombord.

300

kr kostar nu den billigaste tåg-biljetten Lund-Stockholm om man kommer över en Röd Reslust. Det är lite mer än bussen men komfort och restid är värt en del. Billigaste liggvagnsplatsen går på 400 kr och det är heller inte farligt.

557

resenärer om dagen har i medeltal utnyttjat Gunnesbo hållplats under våren 1999. Därmed kommer den på artonde plats bland länstågens 43 hållplatser. Och den vill Banbrytarna, eller vad de kallar sej, lägga ner! Lund C har 12 790 pågatågare, ett mycket litet snäpp efter Malmö medan kommunens tredje hållplats, Stångby, bara kommer upp i 181. Betydligt fler bostäder därute skulle behövas för att öka underlaget.



2005

eller ett år däromkring vill socialdemokraterna ha en bomässa i Dalby. En god idé, men spåret dit lär inte vara återuppbyggt till dess för Citytunneln, som är kopplad till projektet är inte bara fördyrad, utan också försenad. Därtill hotar den att tränga ut regionens övriga järnvägs-satsningar.

Gunnar Sandin

Celebert besök

Lördagen den 29 maj gästades vi i Lund av Marianne Eriksson (EU-parlamentariker för Vänsterpartiet) och Johan Lönnroth (Vice partiledare för Vänsterpartiet). Båda talade vid appellmötet på Mårtens-torget. De talade om vad Vänsterpartiet vill göra i EU och om vikten av att alla EU-kritiska väljare faktiskt utnyttjar sin medborgerliga rättighet att rösta i EU-valet. Eftersom Miljöpartiet hade tillstånd för sitt appellmöte med Per Garthon på samma plats och samma tid som Vänsterpartiet slogs mötena ihop till ett gemensamt torgmöte. Det blev ett intressant möte, och ett försök att reda ut skillnader och likheter mellan Vänsterpartiet och Miljöpartiet inför EU-valet. Röda Flåset spelade ett antal revolutionära låtar vilket inte riktigt uppskattades av Per Garthon som sade sig föredra "Fjäril vingad syns på Haga".

Efteråt medverkade Marianne vid ett appellmöte på Smålands nations tak, där hon talade om Vänsterpartiets roll i EU-parlamentet och om vikten av att gå och rösta den 13 juni. Det var första gången någonsin som hon höll appellmöte på ett tak och det tyckte hon var roligt. Åtminstone när hon väl kom ut på taket. Det var första gången hon nämligen först tvungen att klättra ut genom fönstret i ett studentrum.

Den som har det minsta anlag för revolutionsromantik hade blivit tårögad av scenen på taket. Vänsterpartiets nya vackra sidenfanor fladdrade burna av starka, unga armar i den varma brisen. Jonas och Tobbe som höll fanorna såg ut som om de var klippta ur en gammal rysk brigadmålning. Röda Flåset spelade så det ekade mellan husväggarna. Mötet avslutades med "Internationalen". En sak är i alla fall säker. Jämfört med Röda Flåset, Internationalen och röda sidenfanor som blixtrar i solskenet är inte "Fjäril vingad" mycket att komma med.

Cecilia Wadenbäck



Nu är det dags att planera sommarens semester, tåg eller cykel?

I försvarsfrågan



Jag sitter i solskenet en halv timme på lördagförmiddagen på en uteservering vid Mårtenstorget och ser människorna strömma förbi. Jag har, med korta avbrott, levt i Lund i fyrtio år. Det tar mig en halv timme inne det kommer en män-

med moderaterna som ju vill avskaffa landstinget. Det hindrar ju inte moderaterna att ställa upp i landstingsvalet.

En stund senare på Mårtenstorget befann sig Lönnrot och v-kandidaten Marianne Eriksson på ett

ska det bli enligt ÖB-förslaget, de ska levereras fullt ut och trängas i berghangarerna. Vi har så många gamla östtyska pansarbandvagnar att det omskrutna stridsfordon 90 är utkonkurrerat redan från början. Och de tyska Leoparderna, beställ- da för att möta ett potentiellt hot för mer än tio år sen fortsätter att rulla in ytterligare tio år. Jag förväntar mig att Anders Björk (m) framträder i närmsta försvarsdebatt i säck och ask och ropar "Min skull" tre gånger och gärna på latin. Jas-mots- tändarna får gärna bidra genom att säga "Vad var det vi sa!"

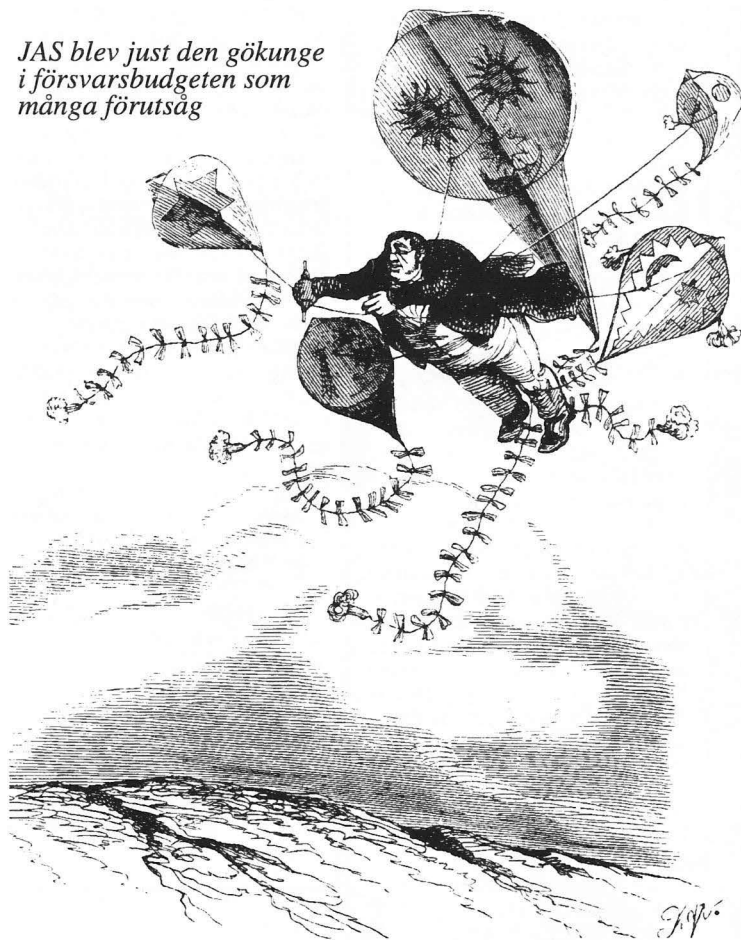
system försöker betvinga ett litet fattigt land och klarar det inte, inte från luften. Och det beror inte på Serbiens starka flygvapen utan på att man kan inte vinna krig från luften, ingen har gjort det någonsin. Det är på land det gäller, det är på markstridskrafter det hänger. Människor som är någorlunda tränade och har någorlunda utrustning och som slåss för sitt land är mycket svåra att betvinga.

Det är inte säkert att den svenska armén och den svenska värnplikten ska se ut som den har gjort i femtio år. Den kanske ska utformas som mera av civilförsvaret och den kanske ska inbegripa kvinnor. Men den sortens erfarenheter man får av värnpliktsutbildning, ska man kalla det av ett lite grövre och mer fysiskt liv, är viktiga och förefaller inte bli mindre viktiga i den verklighet som kan möta oss de närmsta tio-tjugo åren. Det finns ett antal elementära färdigheter och överlevnads- kunskaper som borde överföras till nya generationer och kanske då i värnpliktens form. Någon borde tänka på saken också i den sortens termer.

I stället snackas det nu om internationella uppgifter och om europasamarbete. Jodå, men det är inte Jasplan eller ubåtar som behövs för att övervaka en fred i blå baskrar, det är frivilliga värnpliktiga soldater. Sveriges försvarsmakt föreslås också inrikta sig på europasamarbete för "fredsfram- tvingade åtgärder" (ack, detta newspeak). Som om det vore bättre om det stod EU på bombarna över Serbien än Nato.

Jag vill i all blygsamhet föreslå vänsterpartiet följande paroller till nästa första maj: Nej till Nato och Europaarmé, Bevara allians- friheten, Slå vakt om den svenska armén!

JAS blev just den gökunge i försvarsbudgeten som många förutsåg



niska som jag känner igen och vet namnet på.

Det har verkligen sina sidor att bo i en stad som lär byta en tredjedel av sin befolkning på fem år. Jag börjar få en viss förståelse för den framlidne socialdemokratiska kommunalmanen Birger Rehn som gärna inledde sina anföranden med "Som infödd lundabo..." Det kan inte jag säga, men vi som hade tänkt att stanna några år och som blev kvar, restposten, behöver kanske något sätt att stärka vår självkänsla. Ska vi starta Föreningen Nya Lund?

Livligt på stan

Det var livligt på stan i lördags. I moderathörnan med SE-banken i ryggen stod Bo Lundgren (m) och lät höra sin vackra om än lätt modifierade Kristianstaddialekt. Och minsann blev det inte lite gatudebatt med Johan Lönnrot (v) som helt trankilt hade kommit traskande förbi. Lönnrot opponerade mot Bildts uttalande om att det var destruktivt att välja in EU-motståndare till EU-parlamentet. Han drog den effektiva parallellen

appellmöte sida vid sida med Per Gahrton (mp) som var ute i samma ärende. Inget var naturligare än att slå samman de båda mötena till ett och låta de båda partierna förklara likheter och skillnader i synen på Europapolitiken. Så skedde, ett spontant debattmöte utbröt till tonerna av RödaFlåset, det kända juniorkapellet. Ett utmärkt och civiliserat menings- utbyte uppstod, i den fusion- anda som vi kan vara stolta över i Lund. Låt det också vara sagt att Gahrton har varit och är en utomordentlig tillgång för svensk politik, med en idealism, en oräddhet och en friskhet i attacken som inte precis är så vanligt förekommande.

Hälften kvar

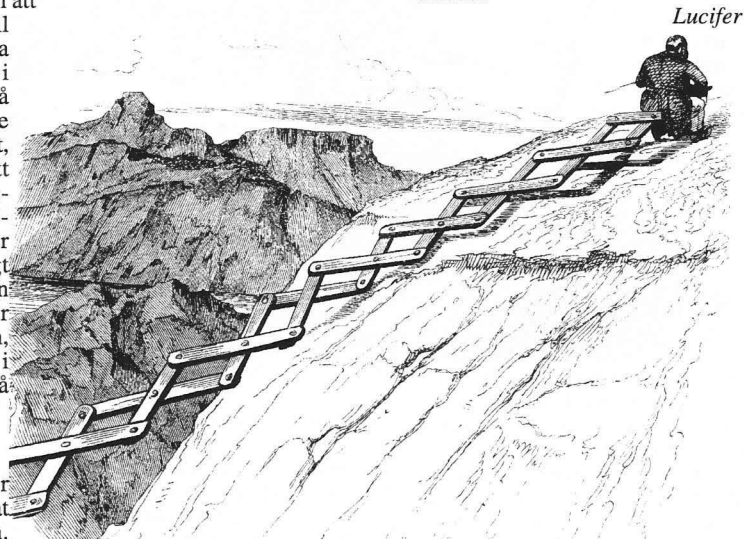
Försvarskostnaderna ska ner med tio procent och som resultat skärs försvaret ner med hälften. Det kan tyckas bisarrt men så går det när man har förköpt sig. Det är som om man som privatperson hade köpt så otroligt många hus- hållsmaskiner att man inte har råd med maten. Inte ett Jas-plan mindre

dighet måste man dessvärre också kunna försvara den.

Tag sabbatsår

Med försvar är det så att det stora kapitalet ligger i infra- struktur, i kunskande, erfarenhet, utbildning. Det skulle gå utmärkt om försvaret tog ett sabbatsår. Men det är inte det som föreslås. I stället ska värnplikten i stort sett bort, regementen och övnings- platser säljas ut. Utrustningen ska skänkas till Baltikum kan man förmoda.

Naturligtvis är det så att vi ska minska på försvars- kostnaderna. De har nämligen inte sjunkit under de tio år som gått sedan Muren föll och även Sverige borde väl få någon utdelning av det kalla krigets slut. En del skulle vilja avskaffa försvaret och jag har full respekt för dem, men jag delar inte den uppfattningen. Vill man upprätthålla en självstän- dighet måste man dessvärre också kunna försvara den.



Lucifer

Lär av Jugoslavienkriget

Det är nu krig i Europa, världens starkaste militärmakt tillsammans med England, Frankrike och Tyskland med tusentals flygplan med de mest sofistikerade vapen-

Luftburen

HAR DU FLYTTAT? skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

forts från sid 1

Första maj

ske även i år, men nödvändig infrastruktur saknades, alltså podium och högtalare. Därmed flyttades syndikalisternas tal till parken, där de fick större exponering och bidrog till att göra programmet onödigt långt. Att talen godkändes vid förhandsgranskningen var OK men formuleringen om "så kallade arbetarpartier" borde inte ha funnits med - man angriper inte medarrangörer. I gengäld var det smaklöst av Kalle Larsson att hylla Moskvakommunisternas insats i spanska inbördeskriget. De unga anarkisterna har nog hört om slakten på deras meningsfränder den gången (läs t.ex. Orwells "Hyllning till Katalonien").

Varför särskild kommitté?

Detta vittnar naturligtvis om organisatoriska brister. Det fanns andra: inga lokala första-majafis-

cher utan pyttessmå centrala (det fanns större att beställa), inga stormfanor (men väl vackra nya sidenfanor), inget dem-

onstrationsflygblad etc. Ingen större skugga bör dock falla över förstamajkommittén: den var underbemannad och ovan.

Däremot borde v-styrelsen med sin stora kollektiva erfarenhet ha insett att kommittén behövde förstärkas. Eller snarare: det hade inte behövs en särskild förstamajkommitté. Första maj är årets största propagandatillfälle, värt att förberedas och genomföras ordentligt. Det kunde styrelsen själv ha

skött, den har få arbetsuppgifter som är viktigare. (Den kunde ändå ha engagerat som konferencier ha engagerat Jan Wallgren, en klar begåvning på området.)

En annan styrelsetabbe var att man, oförmögen att klara ut sina interna spänningar, bestämde att hela tre riksdagsledamöter skulle tala. I det läget drog sej Lennart Wärmbys ur. Han är partiets förmodligen största agitatoriska begåvning och vågar (i motsats till Ingrid Burman) framföra okonventionella åsikter. Hans materialistiska syn på EU-medlemskapet hade man gärna tagit del av.

Schabbel, tack och lov

Ytterligare: styrelsen schabblade bort årsmötets beslut att på första maj eftersträva en fördjupning av samarbetet med socialdemokraterna. När kontakt med dem äntligen togs var det valhänt och försenat.

Fast så här efteråt är jag glad för att fördjupningen inte blev av, trots att det var min motion som antogs av årsmötet. Manifestationer av vårt samarbete och vår samsyn med socialdemokraterna (och miljöpartiet) är fortfarande önskvärda, men med

deras nuvarande lokala svaghet skulle ett gemensamt uppträdande på första maj snarast ha varit en belastning för oss. Det är inte sannolikt att de skulle ha accepterat syndikalisternas medverkan, och därmed var risken stor att många ungdomar skulle lämna oss.

Så låt oss kontakta syndikalisterna och försöka återskapa det ömsesidiga förtroendet.

Gunnar Sandin

EU-valkommittén lever!

Ryktet om EU-valkommitténs död är överdrivet. Jag gick som ansvarskännande styrelsemedlem till förra veckans möte med EU-valkommittén, beredd att hjälpa till i en kritisk situation. Man kunde nämligen läsa i den nytryckta VB att det var kris, att inget fungerade och att ingen ville arbeta med valet.

Jag kunde snabbt upptäcka att inget av detta var sant. I mötet deltog fem personer förutom mig, alla synnerligen aktiva. Arbetet flöt bra och man hade ganska god kontroll på verksamheten. Kommittén var definitivt inte död, snarast mera livfull och aktiv än vad som brukar vara vanligt i sådana sammanhang. Man var förstas lite besviken över den negativa artikeln i VB.

Detta att valkommittén i högsta grad är i funktion betyder naturligtvis inte att alla praktiska problem är lösta. Verkligheten är fortfarande att valet är ganska okänt och att det är svårt att hantera ett val två veckor in i juni. Många har svårt att ta på sig praktiskt arbete just i början av juni: skolorna slutar, studenter har sina tentor och man planerar sina semestrar. Därför uppmanas alla medlemmar att vara beredda att göra vad man kan. Tag gärna kontakt med kommittén! Kommittén organiserar, men alla medlemmar måste vara beredda att göra vad de kan.

Det finns också en del aktiviteter i samband med valkampanjen. Herman Schmid, som står som tredje man på vår lista till EU-parlamentet kommer till Lund vid ett par tillfällen. Han kommer bl.a. på måndag den 7 juni. Han kommer att vara på vår partilokal kl 20.00 för att tala om EU och svara på frågor.

Göran Fries

Gör något konstruktivt i stället!

Nu är jag så förmårat trött på det fåtal gnällspikar som fortsätter att, i all evinnerlighet verkar det som, klaga på årets 1:a maj. Om ni nu har så mycket synpunkter på hur 1:a maj-firandet ska gå till, varför låt ni inte 1:a maj-kommittén ta del av detta innan 1:a maj? Då såg vi nämligen inte röken av er. Ni höll er nogsnamt undan och var inte beredda att ta minsta handtag, trots att ni säkert visste att det fanns mycket att göra. Som vanligt är det mycket lättare att, efter att själv ha suttit med armarna i kors och låtit andra göra jobbet, efteråt

komma och tala om hur saker och ting egentligen borde ha gjorts.

Men loppet är inte kört för er del. Om elva månader är det dags för 1:a maj igen. Och eftersom ni vet precis vad som bör göras och hur och framför allt vet hur det inte ska vara, förväntar jag mig att ni engagerar er i 1:a maj-kommittén inför nästa 1:a maj. För tillfället är ert gnällande allt annat än konstruktivt. Det är helt och hållet ert förtjänst att tidningarna kan skriva artikel på artikel om oenigheten inom vänstern, och det gagnar ingen - allra minst vänstern.

Själv tycker jag att det var en festlig, färgstark och frispråkig 1:a maj. Det ungdomliga inslaget i taget var starkt. Framtiden tillhör ungdomen. Jag har inga problem med varken ungdomlig revolutionär glöd eller blå tupp-kamsfrisyrer. Har ni så totalt glömt bor hur det var när ni själva var unga? Kanske var ni också fulla av glöd?

Sluta gnälla! Använd era krafter till att hjälpa till att sätta fokus på det stundande EU-valet i stället. Skriv insändare om EU-valet eller engagera er i EU-vals-kommittén. Det är faktiskt mera konstruktivt!

Cecilia Wadenbäck



RÖDA KAPELLET. Lö. 5.6 kl. 11.45 samling Mårtenstorget för spel på vänsterpartiets EU-möte kl. 12. Nr 2, 8, 12, 15, 59, 166, 227 och 327 (enkla låtar men vi blir inte så många!). Sö. 6.6 kl. 18.45 terminens sista rep. i första hand Weill (sångerska kommer) men vi börjar med 365, "Solidaritetsmorenada". Lö. 12.6 EU-spel och Backakarnevalen:

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Sten Henriksson.

Näste redaktör: Gunnar Sandin



Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Telefon till redaktörerna: Marianne Sonby 046-13 19 75 Sten Henriksson 046-14 44 57 Gunnar Sandin 046-13 58 99 Vid utebliven tidning ring: Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.